

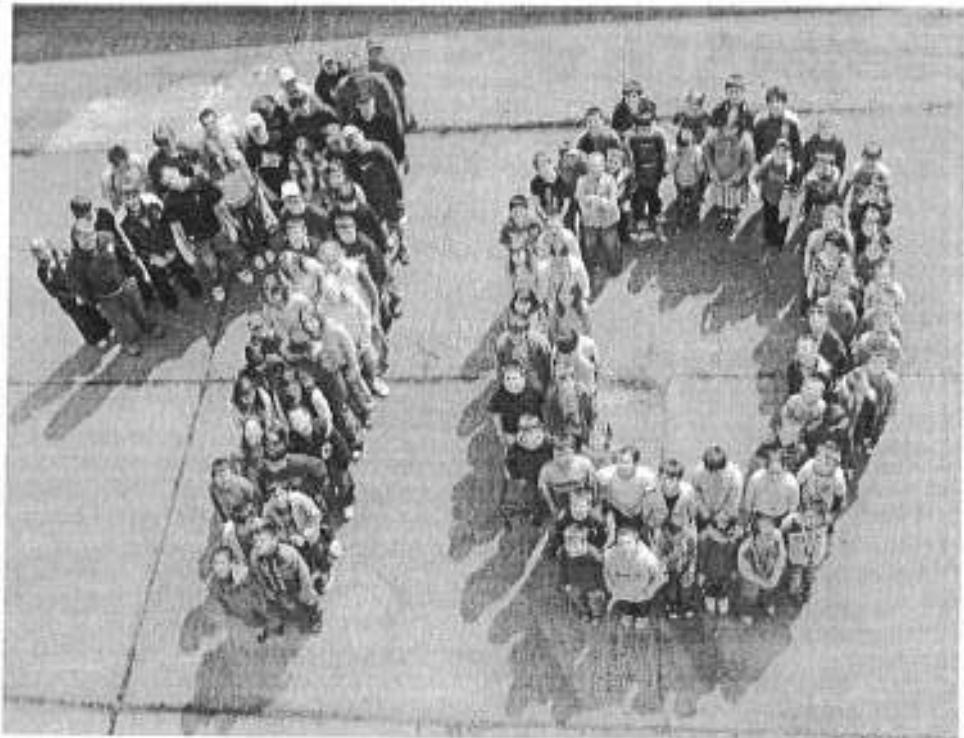
Žvonček 7

Číslo 7/ročník 4

Máj 2006

Cena: 10 SKK

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA

1996 - 2006

Bližšie k učiteľom

4

Našim učiteľom sme položili len jednu otázku: „Aký bol váš prvý deň v BellAmose?“

Helka – učí v BellAmose 7 rokov

Prvý deň? Mám pocit, že prvých dní v BellAmose som mala viac. Ešte keď som tu nepracovala, čo dievala som za paní riaditeľkou a vždy som objavila niečo nové, pekné, zaujímavé, čo som na starej škole nemala. Každý deň sa mi zdal prvý.

No a ten naozajstný prvý, ktorý bol..., si pamäťam celkom presne. Boli sme dole v jedálni a ja som sa hrozne bála, že nenaplním, ako učiteľka, predstavy BellAmosákov. Snažím sa o to už siedmy rok. BellAmos a BellAmosákov som si veľmi oblúbila a už by som ich nevymenila za žiadnu školu na svete.

Martuška – 2 roky

Bola som tu niekoľkokrát predtým, ako som tu začala pracovať. Školské prostredie mi priopomínalo mravenisko. Všetci v neustálom zmysluplnom pohybe ☺.

Lenka Grendárová – 3 roky

Môj prvý deň v BellAmose bol na praxi. Všade milé, usmievavé tváre, ruch a pracovná atmosféra. Deti, ktoré čakali, čo nové im prinesiem ja, pretože ako všetky deti v tejto škole, boli zvyknuté na netradičné hodiny. Či sa im tá hodina páčila a koľko nového si odniesli vo svojich hlávkach by vedeli povedať iba oni. A čo ja? Ja som bola plná dojmov, ale spokojná a práve vtedy som si naplno uvedomila, že v teraz už našej škole – sa dá voľne dýchať.

Petka – 2 roky

Na môj prvý deň v BellAmose nezabudnem nikdy, pretože bol to môj naozaj „PRVÝ“ deň, ktorý som zažila 2-krát. Prvýkrát som prišla do BellAmosu na konkurz – môj PRVÝ v živote / a zatiaľ posledný/. Cestou som kráčala smutná, pretože som v srdiečku nemala pocit, aby som sa usmievala. Ale vrávím si : „Musím sa usmiať, ved' ako tam budem vyzeráť.“ A tak som môj žiaľ nechala predo dvermi s tým, že keď budem vychádzať, nájdem si ho tam.

Dnu na mňa čakalo kopec milých ľudí. Spomínam si na usmiatu Helku, pozorujúcu Šárku, Renátku, ktorá vyslovila vetu: „POZOR! Moja dcéra bude prváčka, tak našu novú

učiteľku hľadám hlavne ja ☺!“. A milú paní riaditeľku, ktorá sa mi zdala snáď NAJMILŠOU na svete! Dúfala som, že tam nebudem dlhšie ako pol hodiny, ale ručička na hodinách mi ukazuje: „Petka, už si tu dve hodiny...“ Čoóó? Ale perfektné dve hodiny, ukecané a hlavne vysmiate, plné „SLNIEČKA“. Odchádzala som s akýmsi zvláštnym pocitom... Zašla som za dvere a zrazu – môj smútok tam už neboli...

Cítila som sa zrazu dospelá s pocitom, že ak to nevyjde, nevadí, spoznala som ľudí, ktorí mi dali kus slniečka a úsmev na perách.

A ten druhýkrátk – to bolo, keď sa začal prvý školský deň a ja som plná očakávania stála pri mojich prvých žiakoch v živote – OZAJSTNÝCH žiakoch a z mojich očí začali padáť akési kvapky... Bože, vedať to sú slzy, slzy nejakého malého strachu, či to všetko zvládnem, dokážem... Ale boli to aj slzy hrdosti, že práve JA stojím na tomto mieste, tu a práve teraz...

Ach, pri spomienke na to sa mi tie kvapôčky tisnú do očí aj teraz, prepáčte, už padajú a ja nemôžem ďalej písat, nevidím. ☺

Ďakujem Vám, BellAmos...

Renátka – 7 rokov

Horúce leto, moje kroky vedú na prvé stretnutie – „konkúr“ do Sklabíne, kde vtedy sídlila škola BellAmos. Trošku trémky, obava z neznámeho, pochybností...

Všetko sa to rýchlo zmenilo. Za dverami školy ma čakal pohľad, ktorý som neočakávala.

...Moje budúce kolegyne s veľkým pracovným a samozrejme aj rečníckym nasadením pobehovali hore-dole, šmigľovali, natierali lavice, prekladali a balili veci... Veľmi rýchlo ma medzi seba zaradili (☺ pridelili mi hned' aj pracovné náradie – štetec) a bola som prijatá. Počas debaty o všetkom možnom, balení školských vecí (BellAmos sa sťahoval do Martina) som úspešne prešla prijímacím pohovorom a som tu už 7 rokov. Som šťastná, že som stretla takých správnych ľudí, ktorí sa stali mojimi priateľmi. Mám Vás rada BellAmosáci!!!

5

Bližšie k učiteľom

Žanetka – 10 rokov

Svetilo slnko, bol krásny prázdninový čas. S obavou som vošla do triedy, kde boli aj ostatné dievčatá, ktoré boli pozvané na konkúr. Upútala ma pekne upravená trieda so zelenými lavicami a oknami po obidvoch stranach. Slniečky jas prenikajúci oknami sa lámal v mojich očiach. Cítila som, že toto nie je len taká obyčajná škola! Je iná, iná ako tie, ktoré som poznala.

Konkúrom som prešla! Druhého septembra 1996 ma čakalo 11 utešených prváčikov.

Boli to pre mňa najkrajšie chvíle – pracovať tak, ako sa páčilo mne, bez obmedzovania, slobodne. Podľa môjho cítenia a myslenia. Bolo radosťou pracovať na mieste, ktoré bolo blízke môjmu srdcu. Priateľské prostredie ešte umocňovalo tvorivosť, s ktorou sme sa delili so svojimi žiačkmi a s paní riaditeľkou Hankou, pretože sme boli iba my dve a iba jedna prvá prvučičká trieda v prvej Súkromnej základnej škole v Martine.

Janka – 2 roky

Pre mňa to bol deň prvého školského roku v BellAmose a pre deviatakov posledný. Všetci boli usmievaví, spokojní, akosi chaoticky zorganizovaní.

Livka – 2 roky

Na svoj prvý deň v Bellamose sa veľmi dobre pamäťam. Stretnutie s paní riaditeľkou, paní zástupkyňou Helkou a Majkou Debnárovou sa nieslo v príjemnej atmosfére. Nás rozbor bol uvoľnený a priateľský a ja som vôbec nemala pocit, že som na konkúre. Pani riaditeľka ma neskôr previedla priestormi školy, kde mi ukázala Jankovu drevenú, všetky triedy a predstavila mi niekoľko žiačkov z mojej triedy - pamäťam si na ich milé a veselé tváričky. V ten deň som zo školy odchádzala s obdivom ku všetkým pedagógom a žiakom, pretože som bola očarená množstvom aktivít, ktoré spoločne pripravili.

Mariánka – 2 roky

Nedvedela som sa zorientovať v triedach, v žiakoch, veľmi dlho som si mylila ich mená.

Zuzka Herbrychová – 4 roky

...dva mesiace na materskej dovolenke...

Pravdupovediac, na svoj úplne prvý deň v BellAmose sa nepamäťam... Pamäťam si zoznamovanie sa s kolegyniam u Helky na Bystricke, pamäťam si, ako som prerábala triedu, ako som maľovala lavice, ako som robila nástenky a nič nestihala... Ale to, ako som prvýkrát stála pred žiakmi, tak to nie... Ani len to prvé rodičovské nie je úplne jasné, viem, že som bola roztrasená a dokonca som mala pripravené poznámky... Na svojich prvých žiakov však len ľažko zabudnem...

Majka Debnárová – 5 rokov

Môj prvý deň v Bell Amose? Moje prvé pocity? Krásne i hrozné. Veselé i vážne. Šťastné i smutné. Prečo smutné, vážne a hrozné? Smutné preto, že mi bolo lúto za starým pôsobiskom a mojimi kolegami v Liptovskom Mikuláši. Hrozné preto, že som ľudí na novom pracovisku nepoznala a nepoznala som ani priestory v škole. Vážne, lebo som sa strašne bála, či budem vedieť pracovať s menšími deťmi, lebo predtým som 17 rokov pracovala len so stredoškolákmami. Bola som plná obáv, či nebudem veľmi prísna, či mi budú deti rozumieť, či nebudem učiť matematiku príliš náročne.

A prečo boli moje pocity aj krásne, veselé i šťastné? Krásne preto, lebo škola bola naozaj krásna. Nástenky jedna radosť, všetko čisté. Veselé preto, lebo moi piatačikovia, ktorých som dostala ako triedna, na mňa hľadeli s vyplňanými očkami presne tak ako ja na nich. Neviem, či moje alebo ich srdiečka bili viacej. Šťastne som sa cítila preto, lebo pre mňa začína nová etapa v mojom živote.

Všetky moje pocity vtedy, v tej chvíli, boli asi také, aké mali byť, bolo to prirodzené. Dnes viem, že veľa mojich obáv bolo zbytočných. Aj keď vždy sa nájdu nejaké problémy, ale ukážte mi prácu, kde nie sú. Dnes už viem, že v BellAmose sa pracuje sice tvrdzo, ale s perfektným tímom ľudí a kolegov - a to je pre kvalitu práce veľmi podstatné.

Bližšie k učiteľom

6

Adam - 1 rok

Skvelý zážitok, slnečný deň, plno radosti a úsmevov ako každý nasledujúci.

Darja - učí v BellAmose 7 rokov

Môj prvý deň? Hektika a obava. Či do tímu ľudí dokážem zapadnúť, či v tom tíme dokážem tvoriť a zároveň viesť žiakov tak, aby hodiny hudobnej výchovy neboli len vyplneným okienkom v rozvrhu hodín.

Viera Tomášiková - 1 rok

Prišla som ako keby na svoju „domovskú“ školu (na Mládežku): taká istá budova, obľúbená „staronová“ kolegynia Janka, veľa milých a usmiatych ľudí... A ohúrili ma tie počty detí v triedach – pripadala som si v nich taká sama, no dnes už ten pocit zďaleka nemám.

Tomáš - 1 rok

Ak to má byť naozaj prvý môj deň, tak to bolo niekedy v máji pred 2 rokmi. Prišiel som sem otestovať moju diplomovú prácu. Dnešný piataci si ma z toho dňa nepamätajú. Streltol som sa s veľmi dobrým prístupom zo strany učiteľov, najmä od pani učiteľky Renátky, Martiny a pána učiteľa Vladka. Toto bol môj prvý deň v BellAmose. Ak ide však o učiteľskú kariéru, tak potom si pamätám skôr zvedavé tváre žiakov a úsmevy na tvároch učiteľov, najmä prváckej pani učiteľky Lenky :-)

Šárka - 9 rokov

Moje prvé pocity v BellAmose boli veľmi rozpočítité. Môjmu príchodu predchádzalo ľažké rozhodovanie opustiť svojich druháčikov v Zátrúči. Rozhodla som sa. Naša radosť zo školy bola napokon trojnásobná, lebo do královstva kráľa Abecedára sme vstupovali tri Zübercové. Šárka a Slávka sa tešili na pani učiteľku Hanku a ja na všetko, čo nás v tejto školičke čakalo.

Boli to najmä milé a úprimné deti, útulná trieda Ferda Mravca plná plánov, nápadov a očakávaní. Vždy sa veľmi teším z úspechov našej školy a prajem si, aby všetky deti na ňu vždy s láskou spomíinali a odnášali si z nej tie najkrajšie zážitky.

Janko - 4 roky

V čase, keď som sem prišiel pracovať, sme boli ešte nad školskou jedálňou. A tam sme mali i otvorenie školského roku. Cítil som sa veľmi dobre. Tešil som sa na nové pracovisko, na kolegyne, kolegov a hlavne na deti. Mal som veľa plánov, ktoré som si chcel sám splniť ako dieťa, no nestalo sa. Splnili sa mi až v našej škole, no nie všetky. Takže, deti, tešte sa! Ja sa teším tiež. Práca s deťmi má jednu veľkú výhodu: kto ju robí ako konička, starne len fyzicky, v duši ostáva veľkým dieťaťom.

Lenka Valocká - 6 rokov

Boli to zmliešané pocity. Veľmi som sa tešila na deti a príjemné prostredie. Prekvapila ma pohoda, ktorá tu vládla. Bolo to ako v rozprávke. Deti boli fantastické a rýchlo som medzi nich zapadla. Časom pocity strachu a obáv pominuli a cítila som sa veľmi príjemne.

Alenka - 1 rok

Do BellAmosu som nastúpila 12. septembra 2005. Mala som v sebe zvláštny pocit napäťia. Nový kolektív, nové deti. Vstúpila som do školy a veľmi milo ma privítala pani riaditeľka Hanka i pani zástupkyňa Helka. Ukázali mi školu a oznamili s náplňou práce, s kolektívom i deťmi. Všetci ma prijali veľmi pekne. Stávalam sa novým členom školy a napätie opadá. Som rada, že tu môžem pracovať, milí kolegovia... Ďakujem Vám všetkým...

Viera Kfuebachová - 3 mesiace

Zoznamovanie sa. S prostredím, prácou, deťmi a kolegami. Všetko bolo pre mňa nové a zaujímavé. Deti sa hned prejavili ako individuality, každé iné, ale maximálne otvorené a tým aj čitateľné. Uvítala som úprimnosť. Čo sa týka kolektívu, kolegov, hned som zistila, že je výnimočný: priateľský, súdržný a hlavne úžasne pracovitý. Bola som príjemne prekvapená ochotou pomôcť si, spolupracovať a poradiť. Ďakujem.

7

Bližšie k žiakom

Prečo mám rád BellAmos?

Trieda kráľa Abecedára:

Je to dobrá škola; nie je tu žiadna zlá učiteľka; žiadna škola nie je taká nádherná, ako naša; sú tu dobré p. učiteľky a vychovávateľky; máme dobrú pani učiteľku Lenku a peknú Helku.

Trieda Ferda mravca:

Mám tu veľa, veľa dobrých kamarátov; najlepších priateľov; sú tu dobrí učitelia; lebo tu máme muzikál; mám tu kamarátov a zároveň aj učiteľov a pani riaditeľku; lebo mám rád pani učiteľku Peťku;

Trieda Pipi dlhej pančuchy:

Sú tu dobrí učitelia a pani riaditeľka; mám to tu rád, lebo je to dobrá, zaujímavá škola, má zaujímavé názvy tried, nemôžem zabudnúť ani na muzikály; spolužiaci sú dobrí; je tu veľa zábavy; lepšie nás tu učia; lebo mi nikto nezakazuje ísiť na počítače; každý žiak má svoju lavicu

Trieda Malého princa:

Máme dobrú pani učiteľku; sú tu veľmi dobrí a fajn učitelia; mám tu veľa priateľov; lebo sa tu cítim dobre; lebo je najlepšia škola v Martine; je tu zábava a je mi tu dobre; je tu mnoho zaujímavých vecí; je iná, ako iné školy;

Trieda Lemuela Gullivera:

Lebo je tu zábava; pre spolužiakov; lebo mám rád jeho učiteľov; lebo sa tu dobre učí; sú tu lepšie možnosti, sú tu – zatial – dobrí kamaráti, je nás tu menej ako v bývalej škole;

Trieda baróna Münchhausenená:

Lebo chodíme na výlety, chaty, do školy v prírode a lyžiarske výcviky; učitelia sa tu snažia pochopíť svojich žiakov, snažia sa ich veľa naučiť; pekné prostredie a dobrí, milí a snaživí učitelia; je nás málo v triede a chodíme sa odreagovať na lyžiarsky, do školy v prírode; lebo sa tu neznámkuje a niekedy máme viac prázdnin /to je riaditeľské voľno – pozn. redakcie/; veľa možností na zaplnenie nudy.

Trieda detí kapitána Granta:

Lebo sú tu dobrí učitelia a skvelí, optimistickí ľudia a hlavne pani riaditeľka; učitelia, ktorí sa vám venujú a zaujímajú sa o nás; je tu úplne iný život, správanie žiakov a prístup učiteľov

k žiakom; in Bellamos are good computers, trips, teachers... lebo to je dobrá škola, najviac sa mi tu páčia cyklotúry; skvelí a každý niečím výnimočný kamaráti. je výnimočná a iná než ostatné školy.

Čo mi tu chýba?

Trieda kráľa Abecedára:

Dobré deti; Mirka

Trieda Ferda mravca:

Nechýba mi tu nič, dobré jedlo v jedálni, rodina, brat...

Trieda Pipi dlhej pančuchy:

Môj braček, ale aj on pôjde do tejto školy už o štyri mesiace; pani učiteľka Mat'ka; zmenil by som WC za nové, tabule za elektrické; chýba mi tu nič

Trieda Malého princa:

Zatial nič; viacej žiakov a učiteľov, lepšie zariadenie; trochu mi tu chýba moja stará škola; obed by mohol byť lepšie a tiež naše štvrtácke dvere – stále sa kazia; viacej hodín vlastivedy a prírodovedy; akurát by som zmenila stravu; moje kamošky z Martina;

Trieda Lemuela Gullivera:

Chýbajú mi spolužiaci, ktorí odišli na gymnázium; pani učiteľka Mat'ka; plastové okná, Vladko Nemec; iné WC; viac hodín OV

Trieda baróna Münchhausenená:

Moji bývalí spolužiaci; nová tabuľa, spolužiačky, viac výzdoby; viac voľna; nič, som spokojný; dobrá jedáleň a bufet; pre školu by mala byť lepšia lokalita /v meste/; nová tabuľa v niektorých triedach; u niektorých kamarátov čestnosť; hokejbal; vymaľovaná trieda s plastovými oknami; automaty s nápojmi; teplá voda na WC; aby sa deti mali radi.

Trieda detí kapitána Granta:

Niekterí bývalí spolužiaci, bufet vo vnútri školy, kamaráti, pán učiteľ Vladko...

Čo sa mi tu najviac páči?

Trieda kráľa Abecedára:

Naša trieda; p. učiteľka; učenie, okolie školy

Trieda Ferda mravca:

Celá trieda, celá škola, Jankova dreváreň, že máme krúžky, počítače, dobrá pani učiteľka Peťka, neznámkovanie...

Bližšie k žiakom

Čo sa mi tu najviac páči?

Trieda Pipi dlhej pančuchy:

Naša pani učiteľka Žanetka, je veľmi milá; super dobré pani učiteľky a aj dokonale dobrá pani riaditeľka; chodíme každý rok do školy v prírode a na lyžiarsky výcvik; sú tu súťaže a muzikály; ked' môžeme športovať, naša pekná trieda; ping-pong; všelijaké hry a krúžky, plaváreň, výlety, lyžiarsky výcvik, škola v prírode; sú tu dobré všetky deti...

Trieda Malého princa:

Mám tu veľa dobrých kamarátov; mne sa tu najviac nič nepáči, pretože sa mi tu všetko veľmi páči; každý rok lyžiarsky, škola v prírode, chodenie do kina, exkurzie; ked' som nedávno prišla do tejto novej triedy, trochu som sa bála. Ked' som sa trošku osmeliila, moji noví spolužiaci ma prijali do triedy, ako keby som sem patrila; páči sa mi, že sa učitelia správajú tak, ako to žiaci potrebujú; veľa krúžkov, veľa zaujímavých činností; chodí sa na výlety; dobrí učitelia, veľa dobrých priateľov; neznámkuje sa; ping-pongový stôl, počítateľ; je tu skoro všetko, na čo si zmyslím; najviac sa mi tu páči všetko; triedy

Trieda Lemuela Gullivera:

Učia tu dobrí učitelia; je tu málo žiakov v triede a tak sa lepšie naučíme; bufet; počítateľ; páči sa mi názov školy,

Trieda baróna Münchhausena:

Pohodoví spolužiaci; je tu menej žiakov; podľa mňa sú to tí najlepší chápajúci učitelia; pekná výzdoba, a niektorí dobrí žiaci; počítateľ; cítim sa tu ako v rodine; škola v prírode a lyžiarsky výcvik; kamaráti; učitelia sa o nás starajú s láskou ako o vlastné deti; voľný priestor – cítim sa tu voľný

Trieda Bilba Bagginga:

Romanka: BellAmos mám rada ako každú inú školu. Ale musím uznať, že je tu iný prístup učiteľov k žiakom a žiakov k učiteľom. Páči sa mi tu ako učitelia s nami chodia na exkurzie a podobne. Ked' som sem prišla, tešila som sa na svoju spolužiačku Natáliu. Je to v pohode baba. O mesiac na to som sa dozvedela, že k nám príde ešte jedna spolužiačka - Maťa.

8

Bola som nadšená!!!

No a čo mi tu chýba? Chýbajú mi tu moji bývalí spolužiaci a spolužiačky, ktorých idem sice občas pozrieť alebo oni mňa, no nie je to už to, čo to bývalo.

Lukáš: Bell Amos mám rád, lebo je tu dobrý kolektív a našiel som si tu dobrých kamarátov. Aj preto, že sa tu koná veľa aktivít a výletov, sú tu dobrí učitelia.

Najviac sa mi páči iný prístup učiteľov, lebo na základnej škole by sa na mňa... Chýbajú mi tu daktori učitelia, čo odišli. Inač ní.

Martinka: Na BellAmose som sice iba krátko, ale môžem povedať, že je to super. BellAmos je pre mňa ako druhý domov. Cítim sa tu príjemne. Páči sa mi tu rodinný prístup medzi žiakmi a učiteľmi. Je to tu úplne pohodové, klúdné prostredie. Má to dobrý vplyv na moju psychiku. Najviac mi tu chýbajú moji bývalí spolužiaci. Bol to pre mňa šok príť do triedy, kde je 10 detí. Predtým som bola v triede, kde bolo 26 detí. Zdalo sa mi to čudné, že je nás tak málo, ale postupom času som si zvykla a už by som nemenila. Aj keď sa musím priznať, že prvý týždeň mi bolo veľmi smutno. Zistila som, že všetko je zvyk a prispôsobenie sa. Terajšia 8.S je super kolektív, aj keď nie je najlepší v známkach a v správaní. Ale aj tak sme super spolužiaci.

Takže na koniec už iba toľko, že som rada, že BellAmos je tu a dúsam, že ešte dlho bude.

Natália: Do BellAmusu chodím od prvej triedy a veľmi som sa tešila do tejto školy. Našla som si tu veľa kamarátov, s ktorými si dobre rozumím. Najviac som sa tešila na nové spolužiačky, ktoré sem prišli a sú veľmi dobré kamošky. BellAmos je dobrá škola, páči sa mi tu prístup učiteľov k žiakom, dosť veľa nás naučia, chodia s nami na výlety.

No a čo mi tu chýba? Je mi smutno za mojou bývalou spolužiačkou Henrietou Margašovou, ktorá tu chodila do 5 triedy. Je tu nuda aj bez pani učiteľky Zuzky, ktorá je veľmi dobrá pani učiteľka. Veľmi ma mrzí, že odišiel pán učiteľ Vladko.

9

Bližšie k žiakom

V čom je BellAmos iný ako ostatné školy?

Trieda Ferda mravca: Máme atletiku a chodíme na výlety; lebo je to rozprávková škola; je modernejšia ako ostatné; lebo sa neznámkuje; lebo sa tu platí; lebo je NAŠA – súkromná; že máme krúžky.

Trieda Pipi dlhej pančuchy: Je to veľmi dobrá škola, lepšia ako ostatné, lebo má v sebe farby dúhy; je tu dobrý školský klub a pani vychovávatelky; zaujímavé aktivity.

Trieda Malého princa:

Ostatné školy majú známky, tu sa neznámkuje; nemusím sa báť ísť do školy; všetci tu žijú ako veľká rodina, na iných školách veľkí žiaci ubližujú mladším a učitelia s tým nič nerobia, tu to tak nie je; neviem, chodím tu od prvej triedy; pre mňa lepšia ako ostatné školy, možno najlepšia.

Trieda Lemuela Gullivera:

Sú tu SUPER učitelia; má lepší režim; je tu lepšie vyučovanie; iní žiaci, iní učitelia, iné prostredie, iná pani riaditeľka.

Trieda baróna Münchhausena:

Je tu menej žiakov /niektorí občas bonzujú, ale nie všetci/; je tu viac rôznych aktivít, učitelia sa k deťom lepšie správajú, neštípu ich na líce a nefliaskajú po tvári; krajská škola, viac pekných vecí; neznámkuje sa tu a sú tu dobrí učitelia; máme viac financií a sponzorov na počítače /bodaj by to tak bolo! – pozn. redakcie/; chodíme viac na výlety; máme tu viac možností rozvíjať sa, iný prístup k nám; podrobnejšie vysvetľovanie učiva, popoludnia bez povinností, viac zblíženia medzi všetkými.

Trieda detí kapitána Granta:

Všetci sú tu kamaráti; neznámkuje sa tu a učitelia majú k nám lepší prístup; je nás málo v triede; učitelia sa nám viac venujú; prístupom učiteľov k žiakom a správaní žiakov, úplne iní spolužiaci, ktorí sa chovajú normálne. No, dakedy normálne...; na tejto škole nebújú učitelia žiakov; spôsobom učenia; there are better people; sú tu slušnejší ľudia; neviem presne, chodím tu od prvej triedy a som tu spokojná.

Priania pre BellAmos – I.

Trieda vily Abecedy: Prví prišli blahoželať pani riaditeľke z Triedy vily Abecedy

Trieda Malého princa:

Veľa múdrych a nových žiakov, aby BellAmos existoval ešte ďalších sto rokov...

Nech dľho vydrží, nech má veľa dobrých sponzorov a všetko dobré...

Prajem všetko, čo je dobré na svete, nech si žije super dobre, lepšie ako inde v meste.

BellAmos, nech sa Ti darí každý rok viac a viac, nech žiaci radi chodia do nej, nech sa deti v nej majú radi a nech sa nebijú a nehádajú.

Prajem, aby tu boli naďalej takí dobrí učitelia a aby sa jej darilo aj po ďalšie roky.

Želám BellAmisu, aby tu vždy bola, a taká ako doteraz aj o ďalších 20 rokov, aby žiaci, ktorí tu chodia, na BellAmos nikdy nezabudli!

Prajem novú modernú školu

BellAmos je najlepšia škola v Martine, prajem jej šťastie.

Som šťastná, že môžem chodiť do BellAmusu. Blahoželám k 10. výročiu.

Bližšie k žiakom

10

Ako si predstavuješ BellAmos o 10 rokov?

Trieda kráľa Abecedára: Bude stará, oškretá, opadaná, opradená pavučinou, ale pekná; opravená, vylepšená, dobrá, vymaľované triedy, v každej triede iné tapety, nástenky, radiátory by viac hriali a nový koberec;

Trieda Ferda mravca:

Veru neviem; bez učenia a blázniacich detí; ešte farebnejšiu a pestrejšiu; bude krajšia; myslím, že bude rovnaká ako teraz; krásnu a vymaľovanú – najkrajšiu na celom svete; super; budú v nej dobrí učitelia a dúfam, že stále budú krúžky; veselú ako teraz...

Trieda Pipi dlhej pančuchy: Iná riaditeľka, noví žiaci my, čo sme tu teraz, budeme starší...

Trieda Malého princa:

Zmenia sa triedy, učitelia i žiaci; rozhodne si nemyslím, že tu budú ešte lepší učitelia; ako staršiu školu, do ktorej som chodila; ešte lepšie a módnejšie deti a lepšiu zábavu v školskom klube; bude vymaľovaná, okolo budú Stromy, nasadené kvety, deti sa nebudú hádať, ale si budú pomáhať; chcel by som, aby to ostalo tak ako dnes; bude to veľká škola s tisíckami študentov a stovkami tried. Bude stáť na peknom priestranstve, bude tu 20 veľkých kín a telocviční; modernejšia budova, počítače v triedach, prosté všetko moderné, ale nemyslím si, že stará budova je zlá...

Trieda Lemuela Gullivera:

Budú tu noví žiaci, stále bude taká, aká je teraz; rozšírený areál, viac žiakov; bude to tu stále lepšie a lepšie; bude krásne vymaľovaná; budú tu Apple počítače

Trieda baróna Münchhausena:

Neviem, asi ako teraz; bude tu o 200 žiakov viac, starší učitelia, ktorí budú mať svojich žiakov ešte radšej; 4 PC učebne, po dve triedy v ročníku; ešte krajšie prostredie, noví žiaci;

novšia a sfarbená, počítače v triede, nová veľká dreváreň s novým vybavením; bude tu všetko luxusné a každý tu bude chcieť chodiť; možno už bude aj stredná škola; elektrické

tabule, každý žiak bude mať PC na lavici; na chodbách budú počítače; namiesto tabuľ budú plátna, na ktoré sa budú premieťť myšlienky učiteľov; žiakom sa na elektronický stôl budú posielat informácie na počítač, žiadna námaha, prosté pohoda a komu by učenie nešlo, naliali by mu múdrost' cez hadičky, ale stálo by ho to viac peňazí...

Trieda detľa kapitána Granta:

Bude veľký a bude tu chodiť veľa žiakov; takto ako teraz možno nás tu bude viac... vlastne ich tu bude viac, lebo ja tu už nebudem ☺ zlepší sa, aj keď neviem v čom ☺; krásna farebná budova s veľkými svetlami, farbami; neviem, čo by sa tu dalo ešte zmeniť...; There could be more children and teachers; myslím, že to bude veľmi podobné, možno viac žiakov, iní učitelia; myslím, že bude existovať a možno nás tu bude o dosť viac než 111.

Kéby som bol sponzor BellAmosu, daroval by som peniaze na:

Trieda baróna Münchhausena:

Opravu okien, na nové tabule, prestavbu sociálnych zariadení, maľovanie budovy, opravu lám a lepšiu techniku...

Nové lavice, stoličky, tabule, počítače na dolnom poschodí a veci podľa vášho rozhodnutia...

Kúpu novej budovy a opravu telocvične...

Novú strechu, okná a radiátory, všetko vymaľoval, zariadol vlastnú jedáleň a urobil pre žiakov motokrosovú trať. Každý by mal svoju motorku...

Postavil by som novú školu...

Daroval by som 5 miliónov na okná, nové tabule, radiátory, strechu, zateplenie budovy, nové ihriská, väčšiu bezpečnosť a oplotenie, kamerový systém /pozn. red.: ale to by asi nestačilo 5 miliónov, ale aj tak, d'akujemel/

Niečo pre učiteľov, pre p. riaditeľku a na vzdelenie. Aby boli deti šťastné. Dal by som školu prešťahovať niekde ku moru, aby si všetci oddýchli...

Daroval by som škole milión, nech ich využijú na to, čo potrebujú...

11

Bližšie k žiakom

Akou farbou dúhy by si vyjadrił BellAmos a prečo?

Trieda Ferda mravca:

Žltou, lebo je tu svetlo a zelenou, lebo sa mi páči, ako aj učitelia; žltú, lebo takú majú naši futbalisti na dresoch; zelenou a žltou – prečo? Lebo je najkrajšia; bielou, lebo je moja obľúbená; farebnou, aby to bolo krajsie, lebo je BellAmos rozprávkový, učiteľom by som dal červenú, lebo majú červené srdce...

Trieda Malého princa:

Pre učiteľov by som dala takú farbu, akú stále nosia vo svojom srdci; škole oranžovú; červenú, lebo má srdce a srdce je tiež červené; BellAmosu patrí červená farba dúhy, znamená lásku, ktorú BellAmos dáva nám deťom; žltú, lebo je to žiarivá, šťastná a veselá škola ako slnko; žltou – znamená zdravie, fialovou šťastie a červenou, ktorá znamená lásku.; žltú, lebo bell znamená zvonček a ten je zlatožltéj farby; modrou, lebo modrá je dobrá a páči sa mi a učiteľov fialovou, lebo musia s nami veľa vydržať a sú na nás dobrí; žltou, lebo BelAmos sa mi zdá taký žiarivý...

Trieda Lemuela Gullivera:

Červená – vyjadruje dobrotu učiteľov;

Trieda baróna Münchhausena:

Modrou, lebo ako všade na školách, nie je to tu „ružové“, učitelia áno, ale niektorí žiaci nie; zelená, pri tej lepšie rozmyšľaš, cítis sa lepšie; modrá – sila a ohybnosť BellAmosu; žltá – šťastie a zelená – priateľstvo; modrá a žltá – farby pekné a veselé ako naša škola; zelená – lebo zelená vraj ukľudňuje; modrá – lebo sa vznášame vo výške a sme uvoľnený; zelená – som tu ako vonku na zelenej lúke; červená, žltá, modrá – ako pestrý príroda;

Trieda detľa kapitána Granta:

Pre BellAmos: modrá - Prečo? Modrá je dobrá! Žltá - veselosť a modrá - dôvera, ochota, nádej; modrou: modrú farbu má nebo a modrá sa mi páči; najviac sa asi hodia všetky farby dúhy, lebo dúha je vždy pekná ako naša škola

Učitelia: no ako ktorých, asi červenou, tých lepších bielou, zelenou; zelená – snažia sa, aby sme boli šťastní a spokojní; modrá, lebo podľa mňa je modrá neutrálna, ako naši učitelia

Trieda Bilba Bogginsa:

Martinka - Keby som mala farbou vyjadriť učiteľov, bola by to svetlá žltá. Ako vo farbe reflektorov. Pretože učitelia sú zlatí a stále žiaria. Sú to naše milé slniečka. Žiakov by som ohodnotila tmavomodrou ako noc. Niekoľko sme súčasťou, ale inokedy dobrí. Takže také premenlivé počasie. Ale dúfam, že tých vyjasnených a pekných dní bude veľmi veľa...

Juraj - Akú by som dal farbu dúhy? No je mi viac. Napríklad nám žiakom by som dal asi čiernu, krikľavo zelenú a červenú, lebo sme aj drží, a niekedy aj dobrí a aj zlí. Učiteľom by som dal žltú, červenú a farbu chameleóna. Žltú pre dobrosrdečnosť a odvahu, červenú pre bojovnosť, keď sme zlí a chameleónu farbu podľa stupňa naštvania, no a na koniec farbu Bell Amos. Ja si ju inak ako žltu-zelenú neviem predstaviť.

Michal - Ja by som vyjadril BellAmos pomocou zelenej farby. Je jedno, aký odtieň. Sem-tam tmavý, sem-tam pekný krikľavý, lebo každý je super. Určite BellAmos má za sebou veľa odtieňov zelenej. Teraz ale najblížšie obdobie budú prevládať tie najkrajšie odtiene zelenej, lebo oslavujeme 10. výročie založenia tejto zelenej školy.

Tomas: Žiakov by som dal čiernu, nie preto, že by boli takí zlí, ale preto, lebo je to moja favourita farba. Podľa povah by som dal farbu silno červenú alebo írsku zelenú.

Silno červenú preto, lebo raz sme na seba v pohode a druhý raz sme krvilační súperi, ktorí sa hádajú. Írsku zelenú preto, lebo je moja tiež obľúbená a symbolizuje súlad, ktorý je tu. Na učiteľov by som dal farby chameleóna, lebo raz sú milí, ako žltá a modrá, ale keď robíme bodrel, je to čierna. Chameleón je farba, ktorá je z každého pohľadu iná a s učiteľmi je to tiež tak.

Trieda Ferda mrvaca:

K 10. výročiu prajem škole d'alej úspešné roky. Blahoželám Ti k výročiu, aby sa ti nad'alej darilo...

Ostanem tu navždy, v tomto hojnom domci,
kvety, vázy i torta zo zlata,
desiate výročie sa už otvára.

/Lucka Valachová/

Červená ružička nad BellAmosom sa kníše,
spomeň si potom, keď odídem...

/Borko Kráľ/

Trieda Lemuela Gullivera:

Želáme BellAmosu veľa šťastia do ďalšej desiatky, nech jeho krásu žari naveky; veľa šťastia; nech sa BellAmosu darí;

Trieda baróna Münchhausena:

BellAmos škola, veľa si si toho vytrpela,
veľa nocí si nespala.

Za desať rokov si sa zmenila
a aj veľa pekného zažila.

Blahoželám BellAmosu, za to, ako tu učitelia dobre učia a každý deň sa trápi a robia pre nás všetko dobré. Za to všetko, čo nás už naučili ŽAKUJEM!

Keď BellAmos rôčik mal, bolo nás len pári.
Dnes to tak nie je, dnes nás je tu habadej!

Pani riaditeľka, d'akujeme Vám, že ste založili túto školu a snažili sa vytvoriť pre nás to najlepšie, hoci ste sa trápili s problémami, ktoré ste mali. BellAmosu všetko najlepšie!

Milý BellAmos a najmä pani riaditeľka, píšem tieto slová preto, lebo ste sa natrálili, kým ste zubami-nechtami vytvorili túto školu a aj preto, že ju ešte máte. Preto Vám gratulujem, pani riaditeľka, že táto škola existuje už 10 rokov.

Prajem veľa šťastia tejto škole, aby nezanikla a neskrachovala a aby žila nad'alej, aspoň d'alejších 10 rokov.

Reálny život v budove veľkej
žijeme tu v láske sladkej.

Normálny život BellAmos vystihuje,
nájdeš tu priateľov i lásky svoje.

Žije sa tam už 10 rokov
v harmónii učiteľov i žiakov.

Vidím šťastných učiteľov a rodičov,
želám škole, nech vydrží aspoň 1000 rokov.

Trieda detí kapitána Granta:

Nech je táto škola vždycky ako vánok v lete.
Ten vánok vždycky pomôže,
lebo je dobrý ako plná lúka zelene.

/Linda/

Želám tejto škole veľa šťastia a veľa dobrých žiakov.

Well done for 10 years.

Len tak ĎALEJ (je tu totiž super!)

Nech táto škola dlho vydrží, lebo je fest super.

Škole Bell Amos prajem, aby rástla stále viac a viac, aby tu chodili len dobrí žiaci a aby sa tu mali všetci tak dobre ako ja.

BellAmos je dobrý, cítim sa tu fajn,
tak aj Ty príď, rýchlo, neváhaj!!!

Učitelia dobrí sú (ako ktorí),
žiaci sa tu nest'ažujú (ako ktorí).

Tak príď aj Ty medzi nás,
budeš náš ďalší kamarát !!!!

/Lenka, Ivetka, Dominika/

BellAmos je dobrý,
každý do neho chodi.

Je tu plno dobrých učiteľov a žiakov tiež
padneme do rozprávkovej triedy hned'.

/Radko/

BellAmos je náš,

BellAmos je kamarát.

Všetky deti si on chráni
dobrých ľudí stále bráni.

Všetko čo sa udialo,
za týždeň sa zahnało.

Ale najviac sa mi ľubi,
ked' nám učka zmrzku sl'ubi.

/Zuzana/

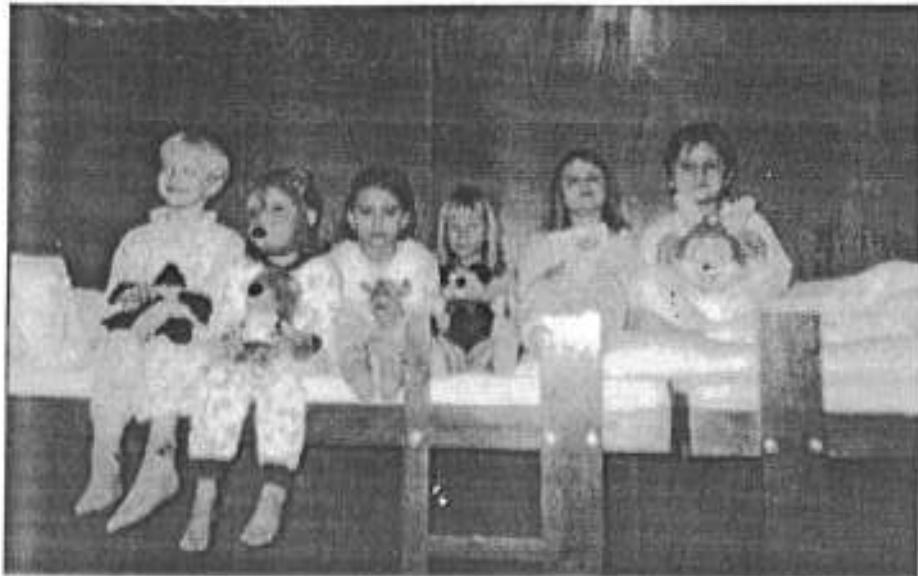
Prianie od Triedy kráľa Abecedára:

Desať rokov BellAmusu

G2

Horná fotografia: Rok štvrtý – Lyžiarsky na Martinských holiach – Spoznávate?
Zľava Katarína, štvrtá Natália, šiesta Dominika...

Dolná fotografia: Rok piaty- Muzikál Malý princ – Náš prvý veľký muzikál.

G3

Desať rokov BellAmusu

Horné fotografie: Rok šiesty – Pasovanie prvákov, v súčasnosti už piatakov...
Rok siedmy – Atléti BellAmusu v nových dresoch...

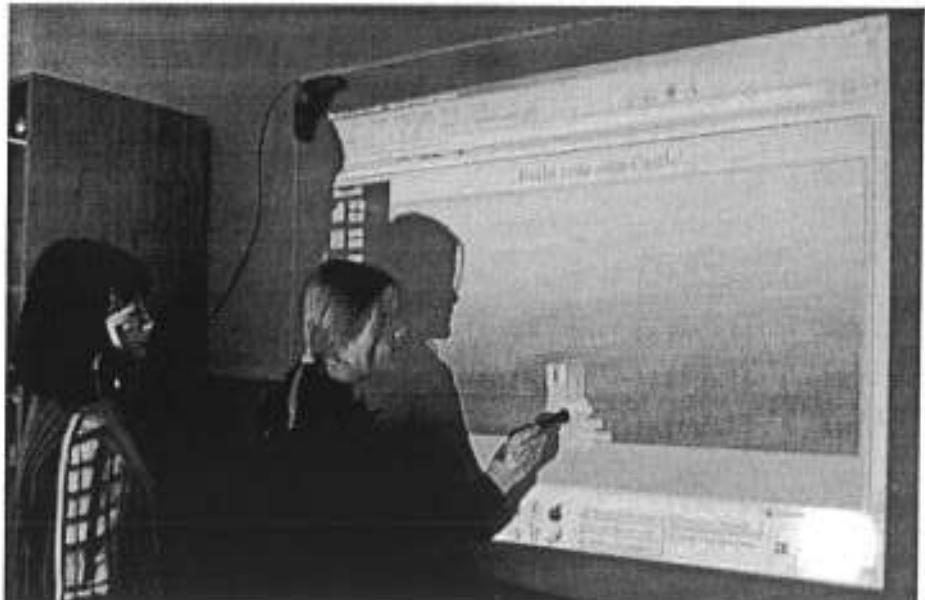
Dolná fotografia: Rok ôsmy – Začala fungovať Jankova dreváreň – pracuje Mirko Č.

Horné fotografia: Rok deviaty – Prvý absolventi a ich učitelia

Dolná fotografia: Rok desiaty - moderné technológie v BellAmose – E –beam tabuľa, pracuje na nej siedmačka Lenka.

Trieda potulných Shakespearových hercov:

Priania

Želám, želám BellAmos-u,
nech sa žiaci zlepšia trochu,
nech nám dáva čo nám dáva
a nech nových žiakov ešte dlho vzdeláva.

/Marko Skrisa/

Blahoželám BellAmosu veľa šťastia a veľa
úspechov do budúcnosti.

Všetko najlepšie k okrúhlym narodeninám,
aby sa tu nadalej dobre učilo...

Gratulujem k 10. výročiu školy a prajem
jej, aby prežívala čo najviac krásnych chvíľ.

BellAmosu všetko najlepšie k desiatemu
výročiu. Nech nikdy nezanikne a nech svieti
svojou krásou.

Dakujeme – pretože tu máme super
kamošov a aktivity, akých na druhých školách
niet.

Želám všetkým v tejto škole,
aby tu prežili krásnych 9 rokov.

/Tomáš Hakel/

Neľutujem,
že tu s Vami prežijem desiaty rok.
Dnes už viem,
že tí, čo prídu a odídu, tu nikdy nezažijú nudu.

/Janka Leštinská/

Škola naša dáva nám, čo nik iný nemôže.
Poddajte sa nežným hrám...
ja odchádzam, och, bože...
Niekto nový zavíta,
aj jemu odovzdajte trochu umu,
rozumy tu nachytá,
zabrnkajte mu na tú strunu...

/Michal Rusnák/

Všetko najlepšie prajem ti naša škola,
nech nezostaneš nikdy holá,
nech vždy zaplnia ťa deti...
Detský smiech nech tu zvučne znie,
nech svet múdrošťou zahorí
a nech nikdy nezhasne...

/Katka Zelenayová/

Prajem tejto škole, aby sa každé dieťa, ktoré
sem príde, tešilo.

/Miro Čarný/

Zmenil/a/ by som...

Zmeniť to môžete iba Vy, kráčať do sna
Vám nejdem...

Hodiny informatiky dávať skôr...

Škola je vždy škola... Táto sa dá označiť
za jednu z tých lepších, tak naozaj neviem...

Zabezpečiť automat na nápoje a prístup
k počítačom aj cez prestávku...

Lepšie lavice a stoličky, viacej futbalových
lôpt...

Jedáleň...

Teplú vodu na WC...

Nové tabuľe...

BellAmosácke NAJ....

Prístup učiteľov a malý počet žiakov
v triede;

Spravidlivý prístup učiteľov;

Učiteľský prístup, väčšie možnosti
žiackej sebarealizácie;

Učitelia – skoro všetci, atmosféra
kamaráti...

„Yo man“ – nový učiteľ angličtiny. Je
fajn...

Škola v prírode, lyžiarsky výcvik,
muzikál a hlavne, že sa tu neznámkuje!!

Spolužiaci, triedy...

Páči sa mi tu, že sú všetci dobrý
kolektív a hlavne, že je vonku ticho;

Systém na vrátnici, ktorý slúži na to,
aby si rodičia pýtali deti;

Že sa otvoril bufet;

Dve 15 minútové prestávky – je to
fajn;

Dve počítačové učebne;

Milí učitelia;

Je to tu celkom iné, cítim sa tu ako
človek a nie ako nikto. Obával som sa,
že sa tu budeme veľa učiť, ale je to tu
ľahšie, lepšie sa to tu dá naučiť;

Prístupom učiteľov ku žiakom,
správajú sa k nemu ako k rovnocennému
partnerovi a dôverujú mu.

Bližšie k rodičom

14

*Čo si predstavím, keď počujem
BellAmos:*

p. Miloslav Búchala: Hmm... Školu, ktorá dokázala spojiť dobrú náladu a úsmev s učením a prácou. Ľudí, ktorí si cenia človeka takého, aký je a nie preto, čím je. Prostredie, kde sa snažia ukázať školákom, čo dokáže a nie, čo nedokáže. Priateľov a partiu ľudí, pre ktorých je podstatný výsledok a nie náročnosť cesty k nemu. Je to oáza v džungli nervozity, zhonus, pretvárok a mamonu. Tím ľudí, ktorí sa snažia pozdvihnuť morálne hodnoty človeka.

pani Viera Legerská: Školu, v ktorej neustále "zvoní" na nové vedomosti, zážitky a aktivity. Školu, v ktorej letí čas rovnako rýchlo ako dobré nápady a chut' ich naplniť. A školu, v ktorej sa formujú "zvončekové" deti vždy pripravené svojim cinkotom zbudovať z pasivity každého okolo seba.

Zacharovci: BellAmos je pre mňa a myslím si, že aj naše deti veľmi príjemným prostredím, nielen školským, ale aj mimoškolským.

Teraz viem po desiatich rokoch posúdiť, že to, čo ste sľobili a akým smerom sa chcela škola uberať, to ste aj splnili.

Žiaci využívajú aj to, o čom sa mnohým ani nesníva. /Aj keď to nie všetci ocenia/.

Ludia okolo BellAmos sa vedia popasovať s porekadlom „Prekážky sú na to, aby sa riešili“ a „Vynálezy sú na to, aby sa využívali.“

Takže - čo dodať - veľa šťastia nielen v ďalších rokoch existencie, ale prajem, aby sa im aj to, čo dali už v minulosti do svojich žiakov vrátilo. Vrátilo tak, aby sa vedeli „pobiť“ so životom na úrovni. Ešte poprajem, aby sa aj deti už Vašich žiakov mohli zapísť do BellAmos.

pani Alena Sukupová: Pri týchto dvoch slovách sa mi premietne niekoľko príjemných udalostí, ale hlavne, príjemných ľudí.

Nestretávali sme sa sice až tak často, ale pri každom stretnutí som mala príjemný pocit a pocit, že Vám naozaj záleží, čo z Vášho snaženia zostane vo Vašich žiakoch, v našich deťoch. Samozrejme, nie sme asi nik dokonalý, ako určite neboli vždy dokonalé aj

naše deti, ale to nie je podstatné. Spomínam si na veľmi milé stretnutia napríklad aj pred Vianocami, veľa šikovných a podarených detí, ktoré krásne spievali spolu so svojimi učiteľmi a bolo to veľmi milé. Pamäťom si aj niektoré tváričky spred niekoľkých rokov a som veľmi rada, že nám zostali spomienky na kazetách. Určite mi zostane v pamäti milá prváčka spievajúca bez predných zúbkov a malý blondavý chlapec v úžasnej zelenej maske so zelenou tvárou, ktorý mal na hlave umelé listy. Sú to len čriepky z celej mozaiky dojmov, ktorých je samozrejme oveľa viac a ktoré našťastie zostanú v mojich spomienkach na detstvo mojich detí.

A čo zaželať BellAmosu?

p. Miloslav Búchala: Aby si zachoval do budúcnosti svoje veľké srdce a priateľstvo, nadšenie, pracovitosť a úsilie dať vždy to najlepšie a podporiť v nás to dobré, lebo tieto hodnoty ju robia inou a jedinečnou.

Pani Viera Legerská: Čo priať škole, ktorá si už desať rokov udržiava kredit kvalitného výchovného a vzdelávacieho zariadenia? Hám viac peňazí, chuti robiť je v nej dosť.

p. Alena Sukupová: Milý kolektív BellAmosu, rada a úprimne by som Vám zaželať k Vášmu výročiu všetko len to najlepšie a veľa úspešných dní do budúcnosti. Priala by som Vám, aby ste stretávali svojich žiakov, aj ako dospelých a neskôr ako rodičov ich vlastných detí, ktorí sa vždy potešia, keď sa po rokoch stretnú so svojím učiteľom. Niektorí možno až vtedy pochopia, že ich učiteľ ich mal naozaj rád a teší sa z ich úspechov. Tento pocit veľmi dobre osobne poznám a jedným z mojich milých stretnutí je práve stretnutie s mojou paní učiteľkou z prvej triedy. Ničim sa nedá nahradiať jej úsmev, ktorý registrujem už z diaľky. Ďakujem Vám aj za Vaše úsmevy a želám veľa zdravia, lásky, šťastia, úspechov, trpežlivosti a optimizmu do ďalších dní.

p. Richter: K 10.výročiu by som chcel zaželať veľa takých usmieievavých prvákov ako sa na mňa pozerajú, aby všetci chodili tak radi do školy ako Viktorka, ktorá sa teší a učili sa čím ďalej k radosti svojich rodičov.

15

Spomienky na BellAmos

Moje spomienky na BellAmos

Všetko sa to začalo v jeden 2. september, myslím, že v roku 1999. Prišla som do školy, ktorá v tých „dávnych dobách“ ešte nebola nejakovo veľmi známa. Nás – maličkých prvákov dostala za úlohu vychovávať ☺ pani učiteľka Renátka. Hám všetci, ktorých Renátka učila, musia uznať, že nám dala tie najlepšie základy, aké sme mohli dostať.

Pamäťom si, že prvá, ktorú som spoznala, bola Lenka Pokorná. Už ani neviem, ktorá oslovila ktorú, len viem, že sa z nás stali tie najlepšie kamarátky, až kým Lenka neodišla. Spomínam si – do našej triedy chodilo vtedy 8 detí – 2 chalani a 6 dievčat, čo bolo úplne iné ako v ostatných triedach, kde prevažovali chalani. Každý rok sme chodievali na lyžiarsky výcvik a do školy v prírode... Kráľovča... Martinské hole... Tam nám teda bolo... Mám niektoré spomienky dobré a niektoré zlé, ale na tie sa stále snažím zabudnúť. /Aj my sme už na to, Dorka, zabudli – poznámka paní riaditeľky ☺/

Ked' som túto zimu stretla v Jasenskej doline Adú Dírerovú /aj ona vymenila lyže za dosku/ pospomínali sme na mnohé veci, na ktoré som už aj zabudla. Napríklad skupina Taebogirl – Lenka, Ad'a, Dorka... Nechápmem, ako nás niečo také mohlo vôbec napadnúť ☺.

Ak by som mala ešte niečo spomenúť tak hám to, ako som chodila na futbal a dala som tri góly... Však, pani učiteľka Helka ☺ ? Alebo na otras mozgu v zime, ked' sa Kubo Kalnický spustil na igelite a cestou zobrajal so sebou aj mňa... Či ako som celý deň vydržala so zlomeným prstom... Keby som mala všetko vymenovať, tak by som sa upísal k smrti.

Všetkým však chcem podakovať za tú námuhu, čo si so mnou dali, hlavne Helka, Hanka a Renátka...

A aby som nezabudla, tak teraz / no, už to budú 3 roky/ chodím na Gymnázium J.Lettricha, kde je sice fajn, ale BellAmosu sa to atmosférou určite nevyrovnaná ☺...

*Dorka Buckulčíková – tertiánka
na osemročnom Gymnáziu J. Lettricha*

Spomienky

Naozaj „matne“ spomínam... Bolo to asi učenie (nesmierne zaujímavé a mnohokrát zábavné) a určite ten neuveriteľne kamarátsky vzťah medzi učiteľom a žiakom - človek to poriadne ocení, až keď odíde. Taktiež tá uvoľnená atmosféra, hoci aj pred skúšaním či nejakým tým testom. Žiadne stresy... skrátka to najzdravšie prostredie, v akom sa môže vystrašený školáčik ocitnúť. A pri toľkej kráse, toľko vedomostí... Stačilo len sedieť v školičke na svojej stoličke (moja bola zelená ☺) a nemať uši zapchané, aj ak by som náhodou čerstvo dostala nový MP3 prehrávač. Bolo (a je ešte viac) mimoriadne veľa mimoškolských akcií, škôl v prírode, lyžiarsky výcvik, športové alebo iné súťaže... No celkovo najkrajšou spomienkou je zrejme celé moje „pôsobenie“ v BellAmose.

*Slávka Zuberová – kvintánka
na osemročnom Gymnáziu J. Lettricha
Najkrajšia spomienka na BellAmos*

Boli sme v škole v prírode - v Kráľovča, odkiaľ som si odnesla veľa pekných a úsmievnych spomienok. Mali sme tam strašne zábavné čašníka, ktorý sa ponad predeľovaci stenu vystrkoval a robil na nás smiešne grimasy. Veľmi sme sa zabávali.

Raz sme sa baby z izby dohodli, že mu nakreslím veľké srdce a napišem mu tam niečo pekné. Tak sme zobraťi papier, nakreslili sme tam veľké srdce a napísali sme mu tam, že je pekný blázón. My sme to mysleli ako pochvalu, ale on potom ku koncu nášho pobytu trochu zvážnel...:-), ale aj napriek tomu sme tam mali stále veľkú zábavu.

Stretávali sme sa aj v TABA /tlačová agentúra BellAmos/, kde sme písali básničky a vymýšľali príbehy. Raz nás prekvapil parašutista, ktorý náhodou pristál pri našej chate. Tiež sme si tam postavili menšiu indiánsku osadu - bolo to super. Súťažili sme v športových disciplinach, súťaži „To je naša slovenčina“. Nikdy sme sa nenudili.

*Šárka Zuberová – kvintánka
na osemročnom Gymnáziu J. Lettricha*

Súzrodenc – ten, ktorý sa narodil v rovnaký deň ako BellAmos

Uprostred týchto hektických dní, uprostred prípravy na oslavy 10.výročia vzniku školy sme otvorili zoznamy žiakov, aby sme zistili, ktorí žiaci sú rovnako starí /alebo mladí/ ako naša škola. A čuduj sa svete!!! Zistili sme takmer BellAmosáčku dvojčeku. **Kubko Rusnák** sa narodil presne v deň vzniku našej školy **1.9.1996**. A tak sme si ho pozvali na krátke rozhovor.

1. Kubko, vedel si o tom, že si rovnako starý, ako naša škola?

Vedel som o tom, že naša škola má 10.výročie, ale neuvedomil som si, že som rovnako starý ako ona. Ani ma to nenapadlo.

2. Prekvapilo Ťa to?

Áno, a veľmi príjemne.

3. Skús porovnať 10 rokov v BellAmose a 10 rokov v Tvojom živote.

Môj život a život našej školy je asi rovnaký – aj v jednom aj v druhom je veľa zážitkov. Krásnych aj smutných.

4. Čo si myslíš, ktorý pôrod bol ľažší, keď si sa narodil Ty alebo BellAmos?

Myslím si, že BellAmos sa rodil ľažšie. Všetko sa muselo budovať od začiatku, nemali ste nič a ja som mal už doma všetko pripravené.

5. Čo si želáš k narodeninám Ty?

Mám veľa želaní. Chcel by som napríklad film Doba ľadová 2 a Rodinku úžasných. A aj kolobežku so zadným kolieskom, lebo tá moja ho nemá.

6. Čo želáš BellAmosu?

Aby sa jej dobre darilo, veľa úspechov, učiteľom pevné nervy a nech sa im tiež darí.

7. Čo by si chcel povedať na záver?

Asi to, že sa cítim ako brat mojej sestry, ktorá sa volá BellAmos.

Pár otázok sme položili aj bratovi nášho jubilanta – Michalovi Rusnákovovi.

1. Ako si ty spomínaš na narodenie brata Jakuba?

31.augusta 1996 mala začať televízia Markíza a mama sa na to veľmi tešila.

Spomínam si, že mala nervy, keď to nemohla pozeráť.

...A to je fakt už 10 rokov? Hm, zaujímavé, Rusko už odišiel z Markízy a vy ste stále tu ☺...

2. Kto v živote zažil viac – brat alebo BellAmos?

Samozrejme, že BellAmos, ten musel bojovať od prvého dňa a môj brat len od 7 rokov, ako išiel do školy.

Dakujeme za rozhovor.

Správy z BellAmosu

Spomienky na monitor

Nuž, nedá nám, aby sme sa ešte raz nevrátili k úspechu našich deviatakov...

Moje pocity pri príprave monitoringu boli rôzne. Raz strach, potom mrzutosť. Robil som, čo som mohol, ale aj tak som si mysel, že to nezvládнем. Myslel som na to každý deň, ale aj noc. Nemohol som ani zaspáť z tých nervov. Ešte horšie, keď som na hodine alebo seminári niečo nevedel. Hned' som si povedal, že na to kašľem a nechám to tak, nech som aj smietiar v budúcnosti. Lenže som si uvedomil, že mňa by to menej mrzelo ako mojich rodičov a tak som sa začať učiť. Deň pred monitoringom som ani nejedol, nespal, ani nepozeral telku. Keď som ráno prišiel do školy, chytil ma nejaký čudný pocit. Na všetkom som sa smial. No teraz si myslím, že vtedy mi už z tých nervov preskočilo. Pri riešení príkladov som sa smial, no pravdaže aj rozmyšľal. Keď som ho išiel odovzdať, cítil som sa, ako keby ma pustili z väzenia. Prišiel som domov a na všetko som sa vykašľal. Ale jedno viem. Bez seminárov a našej pani učiteľky by som to určite nezvládol.

Michal Sukup

Pre mňa bol monitor niečo ako test. Nepociťoval som žiadny strach, len trochu zodpovednosť. Skôr som sa bál, aby rodičia neskolabovali za mňa. Inak d'akujem pani učiteľke Majke, že nás na Monitor vynikajúco pripravila.

Michal Rusnák

Najprv som sa tejto tvrdej práce dosť obával, no ani neviem, ako je to už za mnou. Snažil som sa nebáť a byť kľudný, no keď mi Monitor dal do rúk, aby som počítal, klepal ma tak, že som ani nevedel pero chytiť do ruky.

Miro Čarný

Monitor, hmmm... Z toho slova mi zizomriavky behali po tele. Modlil som sa, aby neboli ľažké. Bolo to super, keď som pozrel stránky, kde boli úlohy a došlo mi, že nie je ľažký. Ale pár mesiacov dozadu to bolo iné. Rozbehli sa semináre z matiky. Aj za to som vďačný našej pani učiteľke Debnárovej, že nás tak dobre pripravila. Vypočítali sme nespočetne veľa úloh. Niektoré boli ľažké, iné ľahké. Je to fajn teraz na to spomínať.

Michal Hanzel

Začiatok bol dosť ľažký, ale ako sa hovorí – „ťažko na cvičisku, ľahko na bojisku“. Prípravy na monitor mi dosť pomohli, či už sme rátali v triede alebo na počítači. Aj keď na monitore som mala aspoň dve chyby z nepozornosti. No predsa som nadpriemerná.

Janka Leštinská

Na túto školu som prišiel až 15. februára. To znamená, že sa na monitor som sa nepripravoval na tejto škole, ale ešte na starej. Tam sa na nás učitelia vykašťali a nepripravovali nás. Možno týždeň pred monitorom sme vypočítali 5 príkladov a asi 10 úloh. Vašinu času som sa pripravoval doma a to tak, že som pozeral telku. Nemal som strach, no bol som neistý. Ale dopadlo to fajn..

Juraj Fiala

Najmladší v BellAmose

Tak toto je Jaško Herbrych! Pani učiteľka Zuzka dala krásny darček BellAmosu. My sme získali výhradné právo /po NŽT/ publikovať fotografie malého Jaška.

Všetci prajeme pani učiteľke Zuzke i jej synčekovi len to najlepšie. A samozrejme najviac zdravia...

Vážení rodičia,
dovoľte mi, aby som sa Vám pri príležitosti
10. výročia vzniku školy čo najúprimnejšie
podčakovala za dôveru, ktorú nám preukazujete
tým, že ste Vaše deti prihlásili na štúdium
do našej školy BellAmos.

Bez Vás, Vašich detí a Vašej podpory by sme
dnes asi ľažko oslavovali toto jubileum. Ste
pre nás veľmi dôležití partneri a spolutvorcovia
napĺňania filozofie našej školy.

Prajeme si nadálej dobrú spoluprácu a hlavne
pevné zdravie pre všetkých.

Čo nás v najbližších dňoch čaká?

➤ Najhlavnejšou udalosťou je uvedenie
muzikálu **Vo farbách dúhy**. Jeho premiéra
bude 31. mája 2006 v kine Strojár o 15,30
hodine. Venujeme ho predovšetkým Vám, milí
rodičia, starí rodičia a priatelia, ktorí ste stáli
pri kolíske BellAmosu alebo ste sa k nám
v priebehu tých uplynulých rokov pridali.

➤ V pondelok sme v priestoroch školy
otvorili výstavu **História BellAmosu**, ktorú si
môžete prezrieť v priestoroch vestibulu
na 1. poschodi do piatku 2. júna.

➤ Vydali sme slávostný bulletin
s rovnomenom názvom muzikálu **Vo farbách
dúhy**. Bulletin bude doručený Vám všetkým.

➤ V Novom Živote Turca sme mali
celostranový článok pod názvom **Dúha je
mostom, čo nás všetkých spája...**

➤ Ďakujeme za blaželania, ktoré ste nám
poslali k 10. výročiu školy. Sú pre nás milým
povzbudením do ďalšej práce.

➤ Úprimne d'akujeme za sponzorské
príspevky, vďaka ktorým prebiehajú naše
oslavy na dôstojnej úrovni. Väčšinu príspevkov
sme použili na kostýmy a výpravu do muzikálu.
➤ Do každej domácnosti poputuje nový
hrnček BellAmosáčik, ktorý je obohatený
o krásnu desiatku.

Škola v prírode Planinka volá...

Dňa 18. júna
v poludňajších hodinách
odvezú výletné autobusy
žiakov a učiteľov
BellAmosu na ďalší krásny
pobyt do školy v prírode
na Planinku pri Trnave.
Po vlaňajších príjemných
skúsenostach v tomto
čarokrásnom prostredí
Malých Karpát sa tam aj
tentoraz vrátime prežiť to,
čo sme vlnami nestihli. Návrat
späť bude 24. júna.

Všetky informácie
o pobytu Vám budú
doručené v prvom júnovom
týždni prostredníctvom
Vašich detí alebo mailov.

Veľká jarná knihomosiáda

Prednedávnom dostali
všetci naši žiaci katalóg
Knižného klubu.

V knižnom klube, kde je
registrovaná aj naša škola sa
vytvorilo konto našej školy.
Každý, kto si z katalógu
Knižného klubu objedná
knihy, má možnosť venovať
viac ako štvrtinu z ich ceny
našej škole.

Získame tak finančnú
sumu, ktorá nám umožní
doplniť si chýbajúce knihy
v našej školskej knižnici.
Objednávku kníh možno
posielat do 30.6.2006.

IMPROMAT

SLOV

**KOPÍROVANIE ČB aj FAREBNÉ
DIGITÁLNA PLNOFAREBNÁ TLAČ AŽ A3**

**GRAFICKÉ NÁVRHY
POZVÁNKY, OZNÁMENIA**

VIZITKY

**TLAČ Z DISKETY, ZIP, CD, USB KĽUČA
HREBEŇOVÁ VÄZBA kovová, plastová**

TEPELNÁ VÄZBA

LAMINOVANIE AŽ A3

SAMOLEPKY

AKCIE:

**farebné kopírovanie A4 15,- A3 29,-
neónové samolepky A4 8,-**

RICOH

DIGITAL
SOLUTIONS

COLOUR

Vajanského nám. 3
OD FIX - poschodie
036 01 Martin
tel.: 043 / 4134396
fax: 043 / 4301035
www.impromat.sk
copymt@impromat.sk

Milí moji...

Pripadla mi príjemná úloha napísť do tohto čísla Zvončeka záverečné slovo. V období vrcholiacej muzikálnej hektiky je ľažké sa sústrediť... Toto číslo Zvončeka je trochu iné, ako tie ostatné. Viac ako inokedy sa vraciame všetci v spomienkach do minulosti a viac ako inokedy pozeráme do budúcnosti.

Ked' som požiadala mojich kolegov o pár slov, ako si spomínajú na svoj prvý deň v BellAmose, ostala som príjemne prekvapená. Nikto z nich neostal zaskočený, ba mala som pocit, že im to nedalo ani veľa roboty. Napokon, sami si to prečítate. Milé slová, ktoré hrejú pri srdci. V týchto dňoch som opäť viac ako inokedy pocitila súdržnosť BellAmusu. Dlhé popoludňajšie hodiny, soboty a všetky voľné chvíle ste venovali muzikálu a priprave naň. Nahrávky a ich nočné spracovanie, kostýmy, scéna, choreografie, špekulovanie a radenie sa navzájom smerovalo k jednému cieľu – aby oslavy 10. výročia boli čo najdôstojnejšie. Ale ved' napokon naše muzikály už majú v povedomí Martinčanov svoj zvuk. Nemohli sme sklamat' ani tentoraz.. Vďaka Vám, kolegovia, že ste nemerali čas na hodiny, vďaka Vám za nemiznúci úsmev na tvári, hoci útava v očiach bola viac než značná, vďaka za Vašu lásku k BellAmusu. Zase sa raz potvrdilo, že BellAmos je NAŠA škola.

Náš BellAmos sláví v týchto dňoch svoje prvé „okrúhliny“ – 10 rokov. Desať rokov krásnej driny, vznikajúcich priateľstiev, splnených aj nespĺnených snov, prebdených nocí, pádov aj vzostupov. Ale taký je už život. Všetko to smerovalo k tomu, aby sme vytvorili pre Vás, deti, mladé slečny a mladí dospevajúci muži niečo pekné, odrazovú dráhu do Vašich životov. Vy sami raz posúdite, či sa nám to podarilo. Tešíme sa z Vašich úspechov, niekedy sme smutní z nepochopenia našej snahy, neúcty, ktorá sa občas medzi Vami objaví...

Moje myšlienky sú trochu chaotické, ešte veľa by som Vám chcela toho povedať. Ale podelim sa s Vami ešte o jedno prekvapenie. V poslednej májovej sobotu o druhej po polnoci mi zazvonil mobil. Na displeji sa mi vypísal: DARJA. „Potrebujeme s Milošom s Tebou súrne hovoriť. Môžeme prísť?“ Ani nečakala na odpoveď a zložila. O 15 minút som už v rukách držala ešte „horúcu“ nahrávku rozprávky Vo farbách dôihu... Vtedy som opäť pochopila silu priateľských vzťahov v BellAmose a tiško so slzami v očiach som podákovala životu, že som mala možnosť zažiť BellAmosácku rozprávku na vlastnej koži. Prajem ju aj Vám všetkým a ďakujem...

Vaša riaditeľka HANKA